ବେଗ ରାଜ ସିଂହ

ବନାମ

ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଡିସେମ୍ବର 18, 2002

[ଆର୍. ସି. ଲାହୋଟୀ ଏବଂ ବ୍ରିଜେଶ୍ କୁମାର, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଅଭ୍ୟାସ ଏବଂ ପ୍ରକ୍ରିୟା; ପ୍ରତିକାର ଅଧିକାର:

ଖଣି ଖୋଦନ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ସରକାରୀ ଆଦେଶ— ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଅବଧି ତିନିରୁ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ— ପ୍ରଥମେ ପଟ୍ଟାଧାରୀ ସପକ୍ଷରେ ଏକ ବର୍ଷ ପାଇଁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଛି— ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ରର ଅବଧିକୁ ଆଉ 2 ବର୍ଷ ପାଇଁ ବୃଦ୍ଧି କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି— ପୁନଃରୀକ୍ଷଣ ପରେ, ରାଜ୍ୟ ସରକାର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଥିଲେ ଯେ, ଖଣି ଅଧିକାରର ନିଲାମ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଅଧିକ ରାଜସ୍ୱ ମିଳିବାର ସମ୍ଭାବନା ଥିବାରୁ, ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଦେଇଛନ୍ତି— ଆଜ୍ଞାଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଛନ୍ତି ଯେ ସମ୍ପ୍ରସାରଣ ଆଦେଶରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ନଥିଲା କାରଣ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର 3 ବର୍ଷ ପାଇଁ ହେବା ଉଚିତ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ଏହି ଆଧାରରେ କୌଣସି ନିଦାନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଯେ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ନିଲାମ ଲୋକହିତରେ ହେବ ଏବଂ 3 ବର୍ଷର ଅବଧି ପୂରଣ ହୋଇସାରିଛି— ଆବେଦନରେ, ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଛି:ଆବେଦନକାରୀ ଯେଉଁ ଦିନ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ, ସେହି ଦିନ ହିଁ ପ୍ରତିକାର ଅଧିକାର ବିଷୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯିବା ଉଚିତ ଥିଲା— ତଥାପି, ପରବର୍ତ୍ତୀ ଘଟଣାବଳୀ/କୌଣସି ଅସାଧାରଣ ପରିସ୍ଥିତି ଯୋଗୁଁ ନ୍ୟାୟିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ପ୍ରତିକାର ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ମନା କରାଯାଇପାରେ; କିନ୍ତୁ କେବଳ ମାମଲା ଚାଲିବାରେ ବିଳମ୍ବ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ଏହାକୁ ମନା କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ— ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତିପତ୍ର ଅବଧିର ବାକି ଥିବା ସମୟ ପାଇଁ ପଟ୍ଟାଧାରୀଙ୍କୁ ଖଣି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ମିଳିଛି— ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜାରି କରାଯାଇଛି ।

ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ, ଯମୁନା ନଦୀ ଶଯ୍ୟାରୁ ଖଣି ଖୋଦନ ଅଧିକାରକୁ 3 ରୁ 5 ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବଧି ପାଇଁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତିପତ୍ର ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଏକ ସରକାରୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାମା ଜାରି କରିଛନ୍ତି । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଉକ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଖଣିଜ ପଦାର୍ଥ ଉତ୍ତୋଳନ ପାଇଁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତିପତ୍ର ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ପ୍ରଥମେ ଏକ ବର୍ଷ ପାଇଁ ଥିଲା ଏବଂ ପରେ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅତିରିକ୍ତ 2 ବର୍ଷ ପାଇଁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଜଣେ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀ ଏକ ପୁନଃରୀକ୍ଷଣ ଦାଏର କରିଥିଲେ । ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଏହି ଆଧାରରେ ପୁନଃରୀକ୍ଷଣକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ସରକାର ଲୋକହିତରେ ଖଣି ଖୋଦନ ଅଧିକାରର ନିଲାମ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଅଧିକ ରାଜସ୍ୱ ପାଇବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି । ଆବେଦନକାରୀ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଆଗତ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହାକୁ ଖାରଜ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ମତ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଖଣି ଖୋଦନ ଅଧିକାରର ଅବଧି ବୃଦ୍ଧି ଯଥାର୍ଥ ଥିଲା, ତଥାପି, ଖଣି ଖୋଦନ ଅଧିକାରର ନିଲାମ ଲୋକହିତରେ ହେବ ଏବଂ 3 ବର୍ଷର ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଅବଧିକୁ ସମାପ୍ତ କରାଯିବ ଦର୍ଶାଇ ନିଦାନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯେହେତୁ ଆବେଦନକାରୀ ଖଣି ଖୋଦନ ଅଞ୍ଚଳରେ ବିପୁଳ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଥିଲେ, ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ନୀତି ଅନୁଯାୟୀ, ସେ **3** ବର୍ଷ ପାଇଁ ଖଣି କାର୍ଯ୍ୟ ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ ବୈଧ ଭାବରେ ହକଦାର ଥିଲେ, ତୃତୀୟ ପକ୍ଷଙ୍କ ଅନୁରୋଧରେ ଖଣି ଖୋଦନ ଅଧିକାରର ସମ୍ପ୍ରସାରଣ ପାଇଁ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ଆଦେଶରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ନଥିଲେ; ଏବଂ ଖଣି ଖୋଦନ ଅଧିକାର ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଦେଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ରଦ୍ଦ କରିବା ଅନୁଚିତ ଥିଲା ବୋଲି ଜଣାପଡ଼ିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରତିକାର ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମନା କରାଯାଇଥିଲା ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଛନ୍ତି ଯେ: **1.1.** ମକଦ୍ଦମାର ସାଧାରଣ ନିୟମ ହେଉଛି ଯେ, ମକଦ୍ଦମା ଆରମ୍ଭ ହେବା ତାରିଖରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଅଧିକାର ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ଯେଉଁ ତାରିଖରେ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୁଅନ୍ତି, ପ୍ରତିକାର ପାଇବାର ଅଧିକାରକୁ, ଆବେଦନକାରୀ ଯେଉଁ ଦିନ ଅଦାଲତର ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇଛନ୍ତି, ସେହି ଦିନର ସ୍ଥିତିକୁ ଆଧାର କରି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯିବା ଉଚିତ । ଜଣେ ଆବେଦନକାରୀ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତିକାର ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ପରବର୍ତ୍ତୀ କିମ୍ବା ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଘଟଣାବଳୀ ଯୋଗୁଁ ତାଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟିକ ପ୍ରତିକାର ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ମନା କରାଯାଇପାରେ । ଆବେଦନକାରୀ ଯେଉଁ ପ୍ରତିକାର ପାଇବାକୁ ହକଦାର ବିବେଚିତ ହୋଇଛନ୍ତି, ତାହା ହୁଏତ ସମୟ ଅତିବାହିତ ହେବା କାରଣରୁ ନିରର୍ଥକ ହୋଇଯାଇଥାଇପାରେ କିମ୍ବା ନିୟମରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଯୋଗୁଁ ତାହା ପ୍ରଦାନ କରିବା ଅସମ୍ଭବ ହୋଇଥାଇପାରେ । ଏମିତି କିଛି ଅନ୍ୟ ପରିସ୍ଥିତି ଥାଇପାରେ, ଯାହା ଫଳରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ କୌଣସି ପ୍ରତିକାର ପ୍ରଦାନ କରିବା ଅନ୍ୟାୟ ହେବ, କାରଣ ରାୟ ପ୍ରକାଶ ପାଇବା ତାରିଖରେ, ଉଭୟ ପକ୍ଷର ସମାନତା ଓ ଅସମାନତାର ପରିସ୍ଥିତିକୁ ତୁଳନା କଲେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ପଲା ଭାରି ରହୁଛି । ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ତୃତୀୟ ପକ୍ଷର ଅଧିକାର ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଇପାରେ କିମ୍ବା ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରତିକାର ପ୍ରଦାନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ସେ ଅଯଥା ଭାବେ ଲାଭବାନ ହୋଇପାରନ୍ତି । ଅନ୍ୟଥା କେବଳ ନ୍ୟାୟିକ କିମ୍ବା ଅର୍ଦ୍ଧ-ନ୍ୟାୟିକ ମଞ୍ଚରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ନଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ସମୟ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କର କୌଣସି ଦୋଷ ନଥାଇ ପ୍ରତିକାର ପ୍ରଦାନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

1.2. ଯଦି ଜଣେ ଆବେଦନକାରୀ ପ୍ରତିକାର ପାଇବାକୁ ହକଦାର ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ସାଧାରଣ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସଫଳ ପକ୍ଷଙ୍କୁ ଠିକ୍ ସେହି ସ୍ଥିତିରେ ରଖିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ, ଯେଉଁ ସ୍ଥିତିରେ ସେ ଥାଆନ୍ତେ ଯଦି ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭୁଲ ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇ ନଥାନ୍ତା । ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲା ସେହିପରି ଏକ ମାମଲା ଅଟେ । ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ବିଳମ୍ବ ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦାୟୀ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

1.3. କେବଳ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କର ଅଳ୍ପ କିଛି ଅଧିକ ରାଜସ୍ୱ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇପାରିବା ଆଧାରରେ, ସରକାର ନିଜର ନୀତିଗତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ନେଇଥିବା ଦାୟିତ୍ୱକୁ ଏଡ଼ାଇ ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ ।

1.4. ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ତିନି ବର୍ଷର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବଧି ପାଇଁ ଖଣି ଖୋଦନ କାର୍ଯ୍ୟ ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ କିନ୍ତୁ ସେ ପୂର୍ବରୁ ଯେତିକି ସମୟ ଖଣି ଚଳାଇଛନ୍ତି, ତାହାକୁ ଏହି **3** ବର୍ଷରୁ ବାଦ୍ ଦିଆଯିବ । ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀ ଅଧିକାର ଶୁଳ୍କ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେୟ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ରହିବେ ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର: ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 8681/2002

13.5.2002 ତାରିଖରେ ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସିଏମଡବ୍ଲ୍ୟୁପି ସଂଖ୍ୟା 18300/02 ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ ଆସିଛି ।

ଏମ୍. ଏନ୍. ରାଓ, ସୁଶ୍ରୀ ତାମୀମ୍ ହାସ୍ମୀ, ଏଫ୍. ଆଇ. ଚୌଧୁରୀ ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ ପ୍ରୋମିଲା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ।

ଏଲ୍. ଆର୍. ସିଂହଙ୍କ ପାଇଁ ରାକେଶ ଦ୍ୱିବେଦୀ, ଅରବିନ୍ଦ କୁମାର ଶୁକ୍ଳା, ଅଶୋକ କେ. ଶ୍ରୀବାସ୍ତବ, ଏସ୍. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. ଏ. କାଦରୀ, ଅମିତେଶ କୁମାର ଏବଂ ରାହୁଲ ସିଂହ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ ଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଆର୍. ସି. ଲାହୋଟିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା । ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରାଗଲା ।

ଯମୁନା ନଦୀ ଶଯ୍ୟାର ଯେଉଁ ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକରେ ବାଲି, ମୋରମ ସହିତ ଗୋଡ଼ି କିମ୍ବା ସରୁବାଲି କିମ୍ବା ସେଗୁଡିକରୁ କୌଣସିଟି ବି ମିଶ୍ରିତ ଅବସ୍ଥାରେ ମିଳୁଥିବ, ସେହି ଅଞ୍ଚଳଗୁଡ଼ିକର ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତିପତ୍ରକୁ ରିହାତି ଦେବା ପାଇଁ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ସରକାର 25.5.1995 ତାରିଖର ଏକ ସରକାରୀ ଆଦେଶ ମାଧ୍ୟମରେ ଏକ ନୀତିଗତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ । ନୀତିଗତ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ଏଭଳି କ୍ଷେତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି ଯାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୂଆ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଜେ ଖୋଜାଯାଇଛି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ 'ପ୍ରଥମେ ଆସିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ସୁଯୋଗ' ଭିତ୍ତିରେ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତିପତ୍ର ଦିଆଯିବ । ଭୂତତ୍ତ୍ୱ ଓ ଖଣି ନିର୍ଦ୍ଦେଶାଳୟର ମତାମତ ଆଧାରରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ, ଏପରି ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ରର ଅବଧି ସାଧାରଣତଃ ତିନିରୁ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ରହିବ ।

ସରକାରୀ ଆଦେଶରେ ଥିବା ନୀତିଗତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଅନୁଯାୟୀ, ଆବେଦନକାରୀ ଏହିପରି ଏକ ବାଲି ଖନନ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ଜିଲ୍ଲାପାଳ, ଗୌତମ ବୁଦ୍ଧ ନଗର, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଉକ୍ତ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।ଏହି ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର 3 ଜୁନ୍, 1998 ରୁ ଏକ ବର୍ଷର ଅବଧି ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା । ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଅବଧି ଶେଷ ହେବା ପୂର୍ବରୁ, ଆବେଦନକାରୀ ଆଉ ଦୁଇ ବର୍ଷ ପାଇଁ ନବୀକରଣ ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ । ଜିଲ୍ଲାପାଳ 20.12.2000 ତାରିଖର ଆଦେଶ ମାଧ୍ୟମରେ ଏପରି ଅବଧି ବୃଦ୍ଧିକୁ ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲେ; ଏପରି ନବୀକରଣ ମଞ୍ଜୁର କରିବା ପଛର ମୁଖ୍ୟ କାରଣ ହେଉଛି ଯେ ମୂଳତଃ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିବା ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ସର୍ବନିମ୍ନ ତିନି ବର୍ଷର ଅବଧି ପାଇଁ ହେବା ଉଚିତ୍ ଯାହା କରାଯାଇ ନାହିଁ ଏବଂ ଭୁଲ ଭାବରେ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଏକ ବର୍ଷର ଅବଧି ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଛି, ଆବେଦନକାରୀ ଏହି ଦୁଇ ବର୍ଷର ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ପାଇଁ ହକଦାର ଥିଲେ ।

ଏହା ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୁଇ ବର୍ଷର ଅବଧି ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ସରକାର ବାଲି ଖଣି ଖୋଦନ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ନିଲାମ କରିବାକୁ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 3, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଜଣେ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀ ପ୍ରାର୍ଥୀ, ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ 20.12.2000 ତାରିଖର ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ପାଖରେ ଏକ ପୁନଃରୀକ୍ଷଣ ଆଗତ କରିଥିଲେ । ଅବଧି ବୃଦ୍ଧି ଆଦେଶ ତାରିଖ

ଠାରୁ ଏକ ବର୍ଷ ଏବଂ ଚାରି ମାସ ଶେଷ ହେବା ପରେ ଏହି ପୁନଃରୀକ୍ଷଣ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ରାଜ୍ୟ ସରକାର ପୁନଃରୀକ୍ଷଣ ଦାଖଲ କରିବାରେ ହୋଇଥିବା ବିଳମ୍ବକୁ ଏହି ଆଧାରରେ କ୍ଷମା କରିଦେଲେ ଯେ, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 3 ଙ୍କୁ ପୁନଃରୀକ୍ଷଣ ବିଷୟରେ ଜଣାପଡ଼ିବା ଦିନଠାରୁ ଗଣନା କରାଯାଇଥିବା ସମୟ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ମାମଲା ଦାୟର କରିବାର ଅଧିକାର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଷୟର ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 3 ଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ନିଆଯାଇଥିଲା । ରାଜ୍ୟ ସରକାର, ତାଙ୍କର 22.4.2002 ତାରିଖର ଆଦେଶ ବଳରେ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ପଛର ମୁଖ୍ୟ କାରଣ ଥିଲା ଯେ, ଖଣି ଖୋଦନ ଅଧିକାରର ନିଲାମ କରିବା ପାଇଁ ସରକାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିବାରୁ ଏଥିରୁ ଅଧିକ ରାଜସ୍ୱ ମିଳିବାର ସମ୍ଭାବନା ଥିଲା, ତେଣୁ ନିଲାମ ମାଧ୍ୟମରେ ଖଣି ଖୋଦନ ଅଧିକାର ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବା ଜନସ୍ୱାର୍ଥ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଉଚିତ ଥିଲା ।

ଆବେଦନକାରୀ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଆଦେଶରେ ବ୍ୟଥିତ ହୋଇ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଆଗତ କରିଥିଲେ ।13.5.2002 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ମତରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଖଣି ଖୋଦନ ଅଧିକାରର ଦୁଇ ବର୍ଷର ସମୟସୀମା ବୃଦ୍ଧି କରିବା ପାଇଁ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଥିଲା ଏବଂ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ଏହି ଆଦେଶରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ତଥା ଏହାକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ପଦକ୍ଷେପ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ନଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମତ ସହିତ ଏକମତ ହୋଇଛନ୍ତି ଯେ, ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ତିନି ବର୍ଷ ପାଇଁ ହେବା ଉଚିତ୍ ଥିଲା, ଯଦି ତାହା ହୋଇଥାନ୍ତା ତେବେ ବିବାଦର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ପଡିନଥାନ୍ତା । ତଥାପି, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆଧାରରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରତିକାର ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ମନା କରିଛନ୍ତି ଯେ, ନିଲାମ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦ୍ୱାରା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ଅଧିକ ଅଧିକାର ଶୁଳ୍କ ମିଳିପାରିବ ଯାହା ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥ ରକ୍ଷା କରିବ ଏବଂ ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ମୂଳ ମଞ୍ଜୁରୀ ତାରିଖରୁ ଗଣନା କରାଯାଇଥିବା ତିନି ବର୍ଷର ଅବଧି ମଧ୍ୟ ଶେଷ ହୋଇଯାଇଥିଲା, ତେଣୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ପ୍ରତିକାର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଆବେଦନକାରୀ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଛନ୍ତି ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଏକମାତ୍ର ଯୁକ୍ତି ହେଉଛି ଯେ, ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ୟାୟ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହ ହୋଇଥିବା ଏହି ଅବିଚାରକୁ ସୁଧାରିବାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି । ସେ ନୂତନ ଖଣି ଖୋଦନ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବା ସହ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ଖଣି ଅଞ୍ଚଳକୁ ଯାତାୟାତ ପାଇଁ ସୁଗମ କରିବା ନିମନ୍ତେ ବହୁତ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଥିଲେ; ତେଣୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଘୋଷିତ ନୀତି ଅନୁଯାୟୀ ଅତିକମରେ ତିନି ବର୍ଷ ପାଇଁ ଖଣି ଖୋଦନ ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ ହକଦାର ହେବା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କର ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଆଶା ଥିଲା । ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ଆଦେଶରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ଏବଂ ତାହା ମଧ୍ୟ ତୃତୀୟ ପକ୍ଷ-ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 3 ଙ୍କ ଅନୁରୋଧରେ, ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ନିଲାମ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇନଥିଲା ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 3 ଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ କୌଣସି ଅଧିକାର ସୃଷ୍ଟି ହୋଇନଥିଲା । ମୋଟ ତିନି ବର୍ଷର ଅବଧି ପାଇଁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କିମ୍ବା ନବୀକରଣ ବିଷୟ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ନୀତି ଅନୁଯାୟୀ ଥିଲା ଏବଂ ଏହା ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ମାମଲା ଥିଲା । ଶେଷରେ ଏହା ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ନିଜର ଅଧିକାର ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଆପତ୍ତି କରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ସର୍ବଦା ନିଷ୍ଠାର ସହ ବିରୋଧ କରିଆସୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଆଇନଗତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ଯେଉଁ ସମୟ ନଷ୍ଟ ହୋଇଛି, ସେଥିରେ

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷ ଯଥାର୍ଥ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି ଏବଂ ସରକାରଙ୍କ ଆଦେଶ ରଦ୍ଦ ହୋଇଛି ତେଣୁ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରତିକାରରୁ ବଞ୍ଚିତ କରାଯିବା ଉଚିତ ନଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଖଣି ଖୋଦନ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ତିନି ବର୍ଷର କାର୍ଯ୍ୟକାଳ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ଯେତିକି ସମୟ କମ ପଡ଼ିଥିଲା, ସେତିକି ସମୟ ପାଇଁ ଖଣି ଚଳାଇବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ଥିଲା ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତା ତଥା ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କୁ ଶୁଣିବା ପରେ, ଆମେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଯେ ଆବେଦନଟି ଅନୁମତି ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ । ମକଦ୍ଦମାର ସାଧାରଣ ନିୟମ ହେଉଛି ଯେ, ମକଦ୍ଦମା ଆରମ୍ଭ ହେବା ତାରିଖରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଅଧିକାର ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ଯେଉଁ ତାରିଖରେ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୁଅନ୍ତି, ପ୍ରତିକାର ପାଇବାର ଅଧିକାରକୁ, ଆବେଦନକାରୀ ଯେଉଁ ଦିନ ଅଦାଲତର ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇଛନ୍ତି, ସେହି ଦିନର ସ୍ଥିତିକୁ ଆଧାର କରି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯିବା ଉଚିତ ।ଜଣେ ଆବେଦନକାରୀ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ସହାୟତା ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ପରବର୍ତ୍ତୀ କିମ୍ବା ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଘଟଣାବଳୀ ଯୋଗୁଁ ତାଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟିକ ପ୍ରତିକାର ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ମନା କରାଯାଇପାରେ ଅର୍ଥାତ ବିବାଦର ଆରମ୍ଭ ଏବଂ ନିର୍ଣ୍ଣୟର ତାରିଖ ମଧ୍ୟରେ ଘଟିଥିବା ଘଟଣାବଳୀ । ଆବେଦନକାରୀ ଯେଉଁ ପ୍ରତିକାର ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ହୋଇଛନ୍ତି, ତାହା ହୁଏତ ସମୟ ଅତିବାହିତ ହେବା କାରଣରୁ ନିରର୍ଥକ ହୋଇଯାଇଥାଇପାରେ କିମ୍ବା ନିୟମରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଯୋଗୁଁ ତାହା ପ୍ରଦାନ କରିବା ଅସମ୍ଭବ ହୋଇଥାଇପାରେ । ଏମିତି କିଛି ଅନ୍ୟ ପରିସ୍ଥିତି ଥାଇପାରେ, ଯାହା ଫଳରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ କୌଣସି ପ୍ରତିକାର ପ୍ରଦାନ କରିବା ଅନ୍ୟାୟ ହେବ, କାରଣ ରାୟ ପ୍ରକାଶ ପାଇବା ତାରିଖରେ, ଉଭୟ ପକ୍ଷର ସମାନତା ଓ ଅସମାନତାର ପରିସ୍ଥିତିକୁ ତୁଳନା କଲେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ପଲା ଭାରି ରହୁଛି । ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ତୃତୀୟ ପକ୍ଷର ଅଧିକାର ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଇପାରେ କିମ୍ବା ଦାବିକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରତିକାର ପ୍ରଦାନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ସେ ଅଯଥା ଭାବେ ଲାଭବାନ ହୋଇପାରନ୍ତି । ଅନ୍ୟଥା କେବଳ ନ୍ୟାୟିକ କିମ୍ବା ଅର୍ଦ୍ଧ-ନ୍ୟାୟିକ ମଞ୍ଚରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ନଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ସମୟ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କର କୌଣସି ଦୋଷ ନଥାଇ ପ୍ରତିକାର ପ୍ରଦାନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯଦି ଜଣେ ବାଦୀ କିମ୍ବା ଆବେଦନକାରୀ ପ୍ରତିକାର ପାଇବାକୁ ହକଦାର ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ସାଧାରଣ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସଫଳ ପକ୍ଷଙ୍କୁ ଠିକ୍ ସେହି ସ୍ଥିତିରେ ରଖିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ, ଯେଉଁ ସ୍ଥିତିରେ ସେ ଥାଆନ୍ତେ ଯଦି ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭୁଲ ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇ ନଥାନ୍ତା । ବର୍ତ୍ତମାନର ଘଟଣାଟି ହେଉଛି ଏଭଳି ଏକ ଘଟଣା । ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ବିଳମ୍ବ ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦାୟୀ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । କୌଣସି ନିଲାମ ହୋଇନାହିଁ । କୌଣସି ତୃତୀୟ ପକ୍ଷର ଅଧିକାର ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇନାହିଁ । ବାଲି ଖାଦାନଟି ସେହି ସମୟ ପାଇଁ ଅଚଳ ହୋଇ ରହିଛି, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟକାଳ ତିନି ବର୍ଷରୁ କମ୍ ହେଉଛି । ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ଆଦେଶ ଯୋଗୁଁ ଖଣି କାର୍ଯ୍ୟ ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେହି ଆଦେଶଟି ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ସରକାରୀ ଆଦେଶ ଏବଂ ଖଣି ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ରରେ ଥିବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ରକ୍ଷଣୀୟ ନୁହେଁ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼ିଛି । କେବଳ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କର ଅଳ୍ପ କିଛି ଅଧିକ ରାଜସ୍ୱ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇପାରିବା ଆଧାରରେ, ସରକାର ନିଜର ନୀତିଗତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ନେଇଥିବା ଦାୟିତ୍ୱକୁ ଏଡ଼ାଇ ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ ।

ଉପରୋକ୍ତ କାରଣଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ, ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାୟର ହୋଇଥିବା ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯେଉଁ ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ, ତାହାକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରାଗଲା । ଏହା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ଏହା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ସେ ପୂର୍ବରୁ ଯେତିକି ସମୟ ଖଣି ଚଳାଇଛନ୍ତି, ତାହାକୁ ବାଦ୍ ଦେଇ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ତିନି ବର୍ଷର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବଧି ପାଇଁ ଖଣି ଖୋଦନ କାର୍ଯ୍ୟ ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ । ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀ ଅଧିକାର ଶୁଳ୍କ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେୟ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ରହିବେ ।

ଏସ୍. କେ. ଏସ୍. ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ଶ୍ରୀ ଜଟାଧାରୀ ସେଠୀ

ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ), ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।